

พร
26
มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 12
เทศกาลธรรมดา
สดด 105:1-3,4-6
7-10
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4
วันต่อต้านยาเสพติด

บทอ่านที่ 1

ปฐม 15:1-12,17-18

หลังจากนั้น พระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มาถึงอับรามในนิมิตว่า “อับรามเอ๋ย อย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ป้องกันท่าน บำเหน็จรางวัลของท่านจะยิ่งใหญ่มาก”

แต่อับรามทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า พระองค์จะประทานสิ่งใดแก่ข้าพเจ้าเล่า ถ้าข้าพเจ้ายังคงไม่มีบุตร เอลีเอเซอร์ชาวตามัสกัสก็จะเป็นผู้รับมรดกของข้าพเจ้า” อับรามทูลอีกว่า “พระองค์มิได้ประทานบุตรให้แก่ข้าพเจ้า เพราะฉะนั้น บ่าวที่เกิดในบ้านของข้าพเจ้าก็จะได้รับมรดก” แล้วพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงอับรามอีกว่า “บ่าวผู้จะไม่เป็นผู้รับมรดกของท่าน แต่บุตรชายที่เกิดจากท่านเท่านั้นจะเป็นผู้รับมรดก” พระองค์ทรงพาอับรามออกไปข้างนอก แล้วตรัสว่า “จงมองดูท้องฟ้านับจำนวนดวงดาวเถิด ถ้าท่านนับได้” พระองค์ทรงเสริมว่า “ลูกหลานของท่านจะมีจำนวนมากมายเช่นนี้” อับรามเชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าความเชื่อนี้เป็นความชอบธรรมสำหรับเขา

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้พาท่านออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย เพื่อจะมอบแผ่นดินนี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน...จงนำลูกโคตัวเมียอายุสามปี แพะตัวเมียอายุสามปี และแกะตัวผู้อายุสามปี นกเขาและนกพิราบอย่างละตัวมาให้

เรา” อับรามก็ไปนำสัตว์เหล่านั้นทั้งหมดมา ผ่าครึ่งตัววางไว้ตรงกันเป็นสองแถว แต่ไม่ได้ผ่านก เมื่อแรมถึงรุ่งเช้า

ขณะที่ดวงอาทิตย์จวนจะตก อับรามก็หลับสนิท ความมืดมิดที่นำกลอย่างยิ่งมาครอบคลุมเขาไว้... ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำพันธสัญญาไว้กับอับรามว่า “เรามอบแผ่นดินนี้ให้แก่ลูกหลานของท่าน ตั้งแต่มแม่น้ำแห่งอีปไตไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส”

พระวรสาร

มธ 7:15-20

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า

“จงระวังประกาศกเทียมซึ่งมาพบท่าน นุงห่มเหมือนแกะ แต่ภายในคือสุนัขป่าดุร้าย ท่านจะรู้จักเขาได้จากผลงานของเขา มีใครบ้างเก็บผลองุ่นจากต้นหนาม หรือเก็บผลมะเดื่อเทศจากพงหนาม ในท่านองเดียวกัน ต้นไม้พันธุ์ดีย่อมเกิดผลดี ต้นไม้พันธุ์ไม่ดีย่อมเกิดผลไม่ดี ต้นไม้พันธุ์ดีจะเกิดผลไม่ดีได้ และต้นไม้พันธุ์ไม่ดีก็ไม่อาจเกิดผลดีได้ ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่เกิดผลดีย่อมถูกโค่นทิ้งในกองไฟ เพราะฉะนั้น ท่านจะรู้จักประกาศกเทียมได้จากผลงานของเขา”

ข้อคิด

มองในอีกแง่หนึ่ง พระเยซูคริสตเจ้ากำลังสอนเราให้มีความเชื่อมั่นในตัวเองตามความเป็นจริง ความจริงนี้ทำให้เราสามารถนับถือตัวเองได้ทุกสถานะ ไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน เป็นคนมีตำแหน่งสูงหรือไร้การศึกษา อ้วนหรือผอม ตัวเราก็คือตัวเราเอง เมื่อไม่เสแสร้งเป็นอย่างอื่น เราจะรู้สึกเป็นอิสระพร้อมที่จะรักตัวเองและคนอื่น เพราะเราไม่กังวลว่า คนอื่นจะรู้จักเรามากขึ้นและจับได้ว่า สิ่งที่เราแสดงออกไปนั้น เสแสร้งเกินความเป็นจริง เหมือนพวกที่หลงตัวเอง หรือประกาศกเทียมที่สำคัญตัวเองผิด